

7 Sedmička

Týdeník pro celou Prahu

Florbalisté z Chodova vládnou lize

» str. 24

NEJČTENĚJŠÍ TÝDENÍK VE MĚSTĚ | SEDM DNÍ, JEDNY NOVINY

KAM SI ODSKOČIT
PRAŽSKÁ WC

Veřejné toalety

STRANY 4-5

VÝSTAVA
TEMPLÁŘI

Zámek Zbiroh

STRANA 6

LYŽAŘ
JÍŘÍ RAŠKA

Zemřela legenda

STRANA 23

Český Vilém Tell na vozíku

BOJ S OSUDEM. David Drahoňovský v sedmnácti letech ochrnl, když v náměšičnosti vypadl z třetího patra. O devět let později vyhrál zlatou medaili v lukostřelbě na paralympiádě v Pekingu. Více čtete na str. 2-3.

Foto 7/ Tomáš Kubelka

Když mi na krku visela medaile,

David Drahonínský v sedmnácti letech ochrnl, když náměsíčný spadl z balkonu. Nezlomilo ho to a v lukostřelbě získává medaile.

Štěpán Sedláček
Praha

Příběh Davida Drahonínské-
ho je plný emocí. V roce 1999
byly hodně negativní. Tehdy
sedmnáctiletého mladíka,
vášnivého sportovce, zasáhl
smutek z ochrnutí po úrazu. O
devět let později naopak pocí-
til obrovskou radost. Na krk si
pověsil zlatou paralympijskou
medaili za první místo v luko-
střelbě.

**Jak se vám přihodil úraz,
po kterém jste ochrnl?**

Jednoho dubnového večera
v roce 1999 jsem se večer vrá-
til hodně unavený z tréninku
taekwonda, praštil jsem sebou
do postele a usnul. Ke svému
zděšení jsem se ale probudil
v nemocnici. Až tam jsem se do-
zvěděl, že jsem v noci vyskočil
z okna a že trpím náměsíčnos-
tí. Lidé při ní provádějí běžné
činnosti, aniž by to tušili či si
na to po probuzení vzpomněli.
Většinou se jim nic nestane, ale
já jsem to štěstí neměl.

DAVID DRAHONÍNSKÝ

- Narodil se 19. května 1982 v Kaplici na Šumavě.
- Vystudoval **Metropolitní univerzitu** v Praze.
- Mezi jeho koníčky patří **handbike, fitness, florbal, kulečnick a plavání.**
- Poslouchá hudbu **Chinaski, Wohnout, Bon Jovi** či **Linkin Park.**
- V lukostřelbě handicapovaných má **stříbrné medaile** z mistrovství světa i Evropy a **zlato** z paralympiády v Pekingu.
- V roce 2006 se stal **mistrem republiky** v lukostřelbě mezi zdravými sportovci.

ÚSPĚCHY. Jako kluk snil David Drahonínský o medailích z fotbalu či taekwonda, úraz v sedmnácti letech ale všechno změnil. Sl velkou. V lukostřelbě poráží i špičkové sportovce bez handicapu.

Co se tedy stalo?

Šel jsem na balkon a spad-
nul jsem ze třetího patra dolů.
Samozřejmě si na nic nepama-
tuji a nedokážu říct, co jsem
tam vlastně dělal a proč jsem
tam šel. Těžce zraněného mě
pak našel bratr s maminkou.
O téhle nemoci jsem ale neměl
do té doby tušení a lékaři ji
v nemocnici odhalili až po ně-
kolika speciálních vyšetřeních.

Jaké zranění jste si pá- dem způsobil?

Měl jsem poraněná játra
a slezinu, zlomenou ruku, pře-
rušenou míchu, nohy jsem vů-
bec necítil a jako bonus jsem
pak v nemocnici prodělal těž-
ký zápal plic. Čtrnáct dní jsem
ležel na ARO a měl jsem oprav-
du na kahánku. Když jsem

se z toho nejhoršího vyhrabal,
dozvěděl jsem se, že už nikdy
nebudu chodit. Přitom jsem se
upínal k naději, jelikož jsem cí-
til záškuby v nohách, ale lékař
mi řekl, že to jsou jen křeče.
Na jednu stranu jsem byl rád,
že mi řekli pravdu, i když byla
krutá, na druhou stranu jsem
si ale nedokázal představit,
jak budu dál žít. V sedmnácti
letech...

Nakonec jste se s handi- capem vyrovnal obdivuhod- ně, a dokonce jste se stal úspěšným sportovcem. Co vám tehdy pomohlo?

Kdyby mi teď někdo řekl,
že vynalezli lék na porušenou
míchu a já zase začnu chodit,
skákal bych radostí a klidně
bych se zařadil mezi chodící

spoluobčany. Být vozičkářem
je přece jen docela náročné
a znamená to spoustu překá-
žek. Tehdy mi kromě rodičů
a sourozenců, kteří za mnou
chodili každý den a drželi mě
nad vodou, pomohl hodně he-
rec Jan Potměšil. Setkal jsem
se s ním při rehabilitaci v ne-
mocnici, probrali jsme situaci
a vyslechl jsem si jeho zkuše-
nosti s ochrnutím. Ten správný
impuls do života jsem pak
dostal v Rehabilitačním ústavu
v Kladruzech.

Uvědomil jste si, že po- dobně postižených lidí je víc?

Přesně tak! Den ode dne
jsem viděl na vlastní oči, že ne-
jsem sám. Někteří na tom
byli stejně, jiní dokonce hůř.

A právě v Kladruzech jsem
se rozhodl, že se vrátím zpátky
do života. Přestal jsem se lito-
vat, naučil jsem se pohybovat
na vozičku a po návratu domů
jsem se pustil do studia na ob-
chodní akademii v Janských
Lázních. Udělal jsem si i řidi-
čák a přestěhoval jsem se s ro-
diči do bezbariérového bytu.
Sportům, jako je fotbal, volej-
bal i taekwondo, jsem musel
dát v ale, ale objevil jsem jiné.

Jaké?

Nejdříve jsem začínal s boc-
cií (sport pro tělesně postiže-
né podobný pétanque – pozn.
red.) a v roce 2001 jsem na mi-
strovství Evropy obsadil páté
místo. Pak mě uchvátila luko-
střelba a byla to láska na první
pohled. Zpočátku mi to s lukem

porazil jsem osud

devět bodů, on jen sedm. V tu chvíli mě zaplavil pocit štěstí z postupu do finále, vždyť jsem měl „přínejhorším“ jisté stříbro.

Byl jste před finále nervózní?

To ze mě úplně spadlo. Závěř závodů jsem si maximálně užil a najednou jsem měl zlato! Určitě na moji straně stálo i trochu toho štěstíčka, ale to ke sportu patří. Štěstí přeje připraveným a já do Pekingu připravený byl. Měl jsem nový luk a už před odjezdem jsem věřil a všude v médiích i tvrdil, že když budu zdravý, tak to zvládnou.

Co pro vás po devíti letech boje s ochrnutím zlatá medaile znamenala?

V hledišti bylo pět tisíc diváků, můj táta seděl kousek ode mě, a kdyby měl ten stadion střechu, tak si rozbil hlavu, jak skákal vysoko radostí. Při předávání medailí mi pustili hymnu, zavřel jsem oči a celý život mi před nimi proběhl. Všechny ty dny, které jsem strávil na střelnici při trénincích a všechny radosti a trable, které mě jako vozičkáře běžně potkávaly. Když mi visela zlatá medaile na krku, tak i s tím vozíkem pod zadkem jsem měl pocit, že jsem právě vyhrál boj s osudem. Pamatuji, jak mě můj táta po vítězství chtěl odtlačit z lukostřelecké čáry a já měl ještě pověšený toulec se šípy na vozíku. Sada šípů z toulce se mi dostala pod kolo a já mu říkal: „Pozor šípy!“ A on: „Kašli na ně! Koupíme nový.“ Sada šípů stojí osmnáct tisíc korun.

Je vidět, že nenecháte váš handicap, aby vás omezoval. Nebál jste se jít studovat i do zahraničí.

Když jsem si dodělal bakalářské vzdělání na Metropolitní univerzitě v Praze, pokračoval jsem v magisterském studiu. A ve druhém ročníku jsem odjel do německého Frankfurtu nad Odrou, kde jsem měl strávit jeden semestr, ale nakonec jsem tam zůstal hned dva. Frankfurt je městečko s šedesáti tisíci obyvateli a překvapila mě tam skvělá bezbariérovost. Nejen na úřadech, kde to člověk očekává skoro automaticky, ale i na veřejných místech. Snad

jen místní diskotéka byla prošíta schody zleva doprava, ale tam mě to rozhodně netáhlo.

Jak jste si užil takovou zahraniční studentskou zkušenost?

Ve Frankfurtu jsem potkal super lidi nejen při studiu, ale i v tamním lukostřeleckém klubu. Byli hrdí, že mohou trénovat po boku paralympijského vítěze. A kromě studijních vědomostí jsem tam našel i díky skvělým lidem opět chuť k tvrdému tréninku. Jako vozičkáře mě fascinovalo, že do Berlína jezdil každou hodinu bezbariérový vlak, do kterého jsem se vždy v pohodě dostal a za hodinku už jsem byl v hlavním městě.

Co jste tam ještě zažil?

Spoustu dobrodružství, jako třeba zabouchnuté klíče v bytě, podařilo se mi převrátit i s elektrickým vozíkem do sil-

ŽALUZIE • ROLETY

DODACÍ LHŮTA 2-3 DNY

SÍTĚ PROTI HMYZU • MARKÝZY A VEŠKERÉ OPRAVY

Nabízíme 50% z ceny montáže

ZÁRUKA 5 LET

tel.: 728 863 201

ŽALUZIE SUCHÝ

www.zaluzie-suchy.cz

nice anebo jsem zapadl s autem a vytahoval mě cyklistický tým dorostenců.

Chystáte se i na paralympiádu do Londýna. Je těžké na takové akce sehnat peníze?

To je náročné pro každého sportovce. Mě naštěstí podporuje Spastic Handicap, TJ Spastic Sport Praha a Český paralympijský výbor a díky

tomu je moje situace dobrá. Sám se také snažím shánět sponzory a od Pekingu jsem si pár partnerů, díky kterým může moje příprava probíhat ještě intenzivněji a kvalitněji, sehnal. Za to jim velmi děkuji. Je bohužel pravda, že dnešní ekonomická krize sportu moc nenahrává, ale myslím, že pro většinu firem je to jen dobrá výmluva, aby své zisky ještě zvýšily.

Inzerce

LEGO NINJAGO
Masters of Spinjitzu

Letňany

PŘIJĚTE DO
DC LETŇANY
28./29. 1. 2012 10-18 H.

ZAPOJ SE S LEGO NINJAGO DO AKCE O VÍKENDU 28. A 29. 1. 2012
V OBCHODNÍM CENTRU LETŇANY, VŽDY OD 10 DO 18 HODIN.

STAŇ SE MISTREM SPINJITZU

ZÚČASTNI SE TURNAJE SPINNERŮ LEGO NINJAGO
A UKAŽ SVÉ UMĚNÍ V BOJI.

WWW.TURNAJ.NINJAGO.CZ

řírku medailí a pohárů má přesto

Foto 7/ Tomáš Kubelka

vůbec nešlo, ale postupem času jsem se prostřílel docela daleko a naučil jsem se zasáhnout ten správný cíl.

Naučil jste se to tak dobře, že jste získal zlato na paralympiádě v Pekingu. Jaký to byl pocit?

Neuvěřitelný. Za sportovní kariéru ho zažije jen malý zlomek sportovců. V Pekingu mě svět vůbec nebral jako adepta na zlatou medaili, ale postupně jsem se přes kvalifikaci, kterou jsem vyhrál novým paralympijským rekordem, dostal do čela závodu. Vedení jsem si udržel i v následných eliminacích a v semifinále jsem si to rozděl s kolegou lukostřelcem z Finska. Před posledním šípem byl náš stav srovnán a já pak dal